

द्विष्णुः । अग्निर्मूर्धा भुवः । अनु नोद्यानुमतिरन्विदनु-
मते त्वं । हव्यवाहः स्विष्टं ॥ ३ ॥

आयत्यगमस्विष्टं ॥ अनु० ३ ॥

चतुर्थोऽनुवाकः ।

अग्निर्वी अकामयत् । अन्नादो देवानाः स्यामिति ।
स एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरव-
पत् । ततो वै सोऽन्नादो देवानामभवत् । अग्निर्वै देवा-
नामन्नादः । यथा ह वा अग्निर्देवानामन्नादः । एव
ह वा एष मनुष्याणां भवति । य एतेन हविषा यजते ।
य उचैनदेवं वेद । सोऽव जुहोति । अग्नये स्वाहा कृत्ति-
काभ्यः स्वाहा । अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा । नितत्यै
स्वाहा अयन्त्यै स्वाहा । मेघयन्त्यै स्वाहा वर्षयन्त्यै
स्वाहा । चुपुणीकायै स्वाहेति ॥ १ ॥

पूजापतिः पूजा असृजत् । ता अस्मात् सृष्टाः परा-
चीरायन् । तासां रोहिणीमभ्यध्यायत् । सोऽकाम-
यत् । उपमावर्त्तत । समेनया गच्छेयेति । स एतं पूजा-
पतये रोहिण्यै चरुं निरवपत् । ततो वै सा तमुपाव-
र्त्तत । समेनया गच्छत । उपह्वारनं प्रियमावर्त्तते ।